

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2344/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милојичић адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ а.д. Београд са седиштем у Београду, коју заступа Немања Алексић адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 18/20 од 09.01.2020. године, у седници већа одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 18/20 од 09.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 18/20 од 09.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 836/19 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништава одредба уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураном код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита број .., који су дана 23.05.2011. године закључили тужилац и тужена, и то прописана чланом 8. став 1. предметног уговора, која гласи: „Корисник кредита се обавезује да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење, а на основу Одлуке о тарифама накнада банке, плати банци једнократну накнаду у висини од 0,5% од износа одобреног кредита банке у динарској противвредности по средњем курсу НБС важећем у ЕУР на дан плаћања“, те да иста не производи дејство. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 13.185,14 динара са законском затезном каматом почев од 23.05.2011. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 47.854,00 динара са законском затезном од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 18/20 од 09.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 836/19 од 06.11.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду жалбених трошкова.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији, као изузетно дозвољеној, на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом утврђена је ништавост одредабе члана 8. став 1. Уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураног код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита број .. од 23.11.2011. године, којом је предвиђено право тужене банке да од тужиоца као корисника кредита наплати трошкове обраде кредита у висини од 0,5% од износа одобреног кредита у динарској противвредности по средњем курсу НБС важећем у ЕУР на дан плаћања и обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 13.185,14 динара са законском затезном каматом од дана закључења уговора па до исплате. Ово због тога што тужена није доказала на шта се односе трошкови обраде кредита и пуштања кредита у коришћење у износу који је тужиоцу наплаћен.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и израженим у бројним пресудама Врховног касационог суда. Према овом правном ставу банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не

прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 10.05.2019. године. Првостепена пресуда донета је 06.11.2019. године. Другостепена пресуда је донета 09.01.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**